

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis lesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

12. P. Alfonsi Castrij martyrium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

male scripsit non nemo à Mauris inter fectos tametsi nihil proprius fuerit, heris ferro sapius intentato ad negandum Christum iuuenes violenter cogentibus, sed constans semper illorum fuit responsio Christianam legem nullis vnquam sibi machinis extorquendam. Duos quidem Rex custodia iam liber, in libertatem asseruit; tertius negatam ab hero Cascege libertatem fuga vindicauit, vni Castro datum est pro Christo mortem oppetere, reiecta fortiter toties illi proposita si Mahometi ad hæsisset viuendi copia.

Hunc ergo barbari ad extrema tot cruciatibus deductum, statuunt ferro absoluere, huic forte diuinitus reseruatum, vt ferro, quàm fame, & ærumnis gloriosius moreretur. Mauris duobus tradunt carnificibus robustis; ab iis lignea numella eximitur, religatis ad tergum manibus, inferoque in funem quem pone tenebant collo, victimæ in mortem, præ se agunt ad designatum martyrio locum in littore, id cum esset abruptis saxorum, & vallium inæquale multum viæ obiri oportuit, priusquam in planum veniretur, attonitis carnificibus hominem agrè pedibus insistentem, & semimortuum per aspera rupium, & acuos silices sursum deorsum celerius, & vegetius currere, quàm possent ipsimet, valentes, & integri, qui piscabantur ad eos scopulos Patrem à Mauris duobus victum agi dum vident profiliunt è suis lintribus, mortis eius futuri spectatores. Ex iis postea rogatis, ipsoque ex Rege Ternatensi rei distinctè comperta est series; vt eam carnificum relatu audierat. Castrum scilicet, iis locis substituisse vbi planius littus occurrerat, respectisque tortoribus quæsisse, ecquid placet hic locus, inflexaque in tetram ceruice, caput ictui parasse, verum iis locum placere negantibus, eadem qua prius alacritate progressum vterius: vt in plagam ventum est in quam arborem truncam mare proiecerat, ab eodem tertium rogati an locum probarent; iis annuentibus constitit, petiitque cernendi acinacis sibi copiam fieri, nec sine difficultate obtinuit: districti coram acie inspecta, hebes est, ait, meliori cote illam subigite; tùm rogauit manus vinculis exui, quod ij principio cum negarent facturos, vetuit ab se de fuga quicquam metuere, ad hoc se tantum id poscere vt religiosius tantisper Deum precaretur, quod subridens, & tranquilli oris ea specie dixit, vt multum inuicem mirati, manus illi concesserint liberas, iis vero tunc in altum sublatis, prostratus in genua preces ad Deum fudit, surgensque paulo post, arboris trunco pronus iucubuit commodiorem ictum licitoribus præbiturus, ad quos, per me ait, quod vultis nunc agite; hic eorum alter impacto dorsi spinæ in longum acinace, diuisurus plane medium erat, nisi magna vi ambabus manibus ictum vibrans caput sibi præstrictum læsisset, nam sunt alioqui tam exquisitæ temperationis & ponderis j gladij, vt vno ictu medium hominem recta scindant. Alter igitur viuum adhuc suo acinace absoluit; ex iis demum qui laniæ huic intererant tertius, inflicto in collum mortui & genas acinace, caput summum à maxillis diuulsit: corpus truncum in mare deuoluunt

barbari; caput ludo crudeli inter se iactatum, alè tandem acuto scopulo defigunt.

13.
Mira quædã
martyrium
Castrij secu-
ta.

Cæterum vulgata mortis huius non tam immanitas quam occisi robur, & iniucta post diros diuturni carceris cruciatus, morientis virtus Mahometanis quoque illius admirationem, ac reuerentiam impressit, etsi alias maximè infestis: Miles Geiloli aliquamdiu præfidiarius P. Viera narrabat S. Martyrem Alfonso Castrium etiam apud Mauros plus habere venerationis, quàm apud Christianos; audisse se ab Rege Geiloli de illo mira, de illa potissimum adeundæ mortis, excipiendæque generositate: illud vero eiusdem curiosi & solliciti roboris de inspiciendo carnificum, & acuendo acinace, huius epiphonematis in suos sarcasino clausisse, hoc nostri videlicet Casciges factari essent pro Maurorum lege; hisque illorum ignam fugillasse, gradu autem honoris apud Deum quam excelso splenderet vir sanctus, significationibus publicis miris Deus ipse monstravit. Erat imprimis quæ proiectum est corpus rapidissimo fluente torrens mare, illudque diei vnus spatio ultra centum milliaria abrepturum, elapso tamen iam triduo tantum abest vt loco mouerit, vt aliquanto etiam superius repertum sit, quàm quò fuerat abiectum, vulneribus vero adeo viuidis, vt tunc inflictæ viderentur; ea denique perfusum luce, vt gammitas recens pictorum referret tabulas, (sic illam scriptores exprimunt) quam lucem diu retinuit: ad ima scopuli iacebat velut sedens qui ex maris accessu aqua cingebatur, nec enim vt quidam perperam intellexit, flexu arcuato aqua super intactum scopulum pendebat. Ossa qui legeret Viera mense post circiter octauo misit, obsidione scilicet Ternateni earenus officio illo prohibitus. Suis adhuc hærebant apta commissuris, situ quasi hominis sedentis costis aliquot cæsa, mari & sole dealbata & leuia. Inueniri calua, inter eas rupes nulla diligentia potuit. Iam quoad martyris homicidas, non ij solum à quibus viuens & mortuus ferro violatus est; sed quicumque vel morti vel carceri manus, ipsis præbuisent, ipsorumque adeo agnati; pessimo exitu breui tempore periere, alius ferro, igne alius; morbo plurimi, nunquam antea viso, quo abscedente in vesicas ignita sanie per vniuersum corpus nudatis carnibus vndequaue defluebat cutis, vtebat viscera dirus calor; & magnis clamoribus Alfonso continuo repetentes peribant. Regi Aërio factus est senex Irensis, filios suos vendito calice qui Patri abiatu fuerat, nouo mali genere intumuisse enormiter, breuique confectos, elatis in cælum brachiis, ad vsque vltimam halitum vociferantes Lusitanica lingua ô Deus! ô Domine Deus! quod Viera memorans idem Rex, addebat si tunc habuisent à quo aqua baptismi laurentur, morituros fuisse Christianos; subdit autem Viera perfidiosum Regem, vt cumque verosimilia diceret, haudquam ex animo, sed captandæ gratiæ dixisse. Miseri certè tanti boni expertes obiire.

14.
Virtus & vi-
ta Castrij.

Hoc tam glorioso, & beato sine Alfonso Castrius vitam clausit, de qua